

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická/praktická část

Jméno a příjmení studenta	Adam Turzo
Studijní program	B 8206/Výtvarná umění
Obor/ateliér	8206R102/Multimedia a design/ Ateliér Design skla
Forma studia	prezenční
Název práce	Přeměna (Bubny)
Oponent práce	MgA. Vojtěch Skácel

Bakalářská práce Adama Turza na téma Přeměna ve volném objektu je a byla pro mě od počátku, od prvních konzultací a následném příslibu být oponentem velmi zajímavá a fascinující.

Po přečtení textové teoretické práce jsou jasné a nezpochybnitelné autorovy in-spirare, vdechnutí či vnuknutí hlubší spojnice mezi tradičními prvky rytmického nástroje a lidského kmene, kmenové kultury a jejich současné podoby ve světě. Adam Turzo se zabýval zpracováním podoby hracího bubnu, respektive bubnů ve formě „klasického“ Dunun s přidáním podstavy, ale také odlišnou variantu „klasického závěsného obrazu“ do čtverce (lidově Šaman).

Nejintenzivnější a nejpůsobivějším momentem a myšlenkou je Turzovo zhmotnění a vytvoření těchto nástrojových objektů – bubnů z taveného skla, namísto využití dřeva, keramiky nebo kovu. Na celý technologický proces výroby modelů a forem se váže podstatný Adamův poctivý a meditativní přístup k dílu, kdy pracoval již v průběhu soustružení rotačního tvaru a celou tuto činnost používal jako určitou mantru. Tímto rozjímavým postupem pokračoval i v dalším hledání rotačních tvarů, zaformování, přičemž model opakovaně ubíral tak, jak se tvar uvnitř sestupně uzavírá, a podobným způsobem postupoval i při tvarování jader těchto forem ze sádry a sklářského písku. Výsledný tavený tvar bubnu je tím pádem samozřejmě dutý, má tak vynikající rezonanční vlastnosti a je neustále v pohybu, například jako paměť vody.

Symbolika věčného kruhu je prodchnuta celým Turzovým dílem, jak v technologickém procesu, tvarech objektů, funkčních i zároveň dekorativních potetovaných kruhových místech na kůžích. Telecí kůže napnuté na již zmiňovaných objektech jsou a byly autorovy vzácným darem a potvrzují, že jich využil, co nejlépe i s přesahem k tetování: „Vyskúšať si proces odlišný od kresby a maľby, z túžby stať sa tatárom svojho bubnu.“

Dalším zajímavým aspektem objektů – bubnů je v přímém posunu jejich užitnosti jakožto rytmického nástroje skrze univerzální jazyk. Bubny se zde stávají součástí volného a užitého umění, ale i předměti rituálního významu, pojetí bubnu a jeho duše, pradávne ozdravné síly

ve zvuku v rytmu. Adam Turzo chápe transformaci jako nekonečný absolutní proces univerza a snaží se také dále napojit a pomocí zvukového rituálu bubnování, přiblížit, zapojit i dalšího diváka, spoluhráče do jeho intermediální „bubnovačky“.

K podpoře nezbytného významu a přesahu práce Adama Turza musím zmínit ještě další pečlivě vybrané kvalitní inspirace u současného vizuálního umělce Ernesto Neto, dále nežijícího hudebníka Terry Adkins a Wim Dalvoye.

Vážím si autorova pocivého přístupu a pravdivosti, která je mu bytostně vlastní a chci mu poděkovat za jeho odvahu vyjít na světlo s takovým druhem přístupu k dílu. Je také vyzváním, abychom se i my zapojili, a proto se zapojme, hrejme a naslouchejme.

Jednoduše.

Navrhuji a doporučuji bakalářskou práci Adama Turza hodnotit stupněm A.

Ve Zlíně, dne 27. 5. 2016

.....
Podpis oponenta

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------